

MUÔN NGÀN ĐỜI CHÚA VẴN TRỌN TÌNH THƯƠNG!

... Một nữ tu Dòng Kín gọi lại hành trình tìm kiếm tình yêu đích thực đưa đến việc dâng hiến trọn vẹn cho THIÊN CHÚA và chọn lối sống ẩn dật trong một Đan Viện.

Tôi chào đời tại thủ đô Roma trong một gia đình bình dị và liêm chính. Song Thân tôi làm lụng vất vả để dưỡng nuôi 4 người con. Tôi là con thứ hai. Chúng tôi hồn nhiên vui vẻ nghịch ngợm nhưng luôn ý thức trách nhiệm phải học hành nghiêm chỉnh. Tôi nhớ rõ kỷ niệm thời thơ ấu là toàn thể gia đình cùng đi đến nhà thờ tham dự Thánh Lễ Chúa Nhật.

Thời tiểu học tôi học tại trường của các nữ tu cho đến năm 10 tuổi. Một hôm - tôi nghĩ là sau ngày rước lễ lần đầu - tôi nói với mẹ trong lúc mẹ gọi đầu cho tôi:

- Lớn lên con muốn trở thành nữ tu!

Mẹ tôi trả lời:

- Đứa con nít nào cũng nói như thế!

Mẹ còn làm cho tôi hiểu đó chỉ là ý nghĩ của trẻ thơ!

Nhưng cuộc Rước Lễ Lần Đầu đã mang lại hoa trái. Tôi thực sự hiểu tầm quan trọng của việc rước Mình Thánh Chúa vào hồn và xác. Đó là một nghi lễ diễn ra trong vòng thân mật nơi nhà nguyện riêng của các nữ tu và chỉ có tôi cùng em trai rước lễ lần đầu ngày hôm ấy. Tôi nhớ là đã nghe lần đầu tiên tiếng Đức Chúa GIÊSU mời gọi tôi theo sát Ngài. Khi tôi rước Thánh Thể lần đầu tôi cảm thấy thật hạnh phúc đến độ tôi nghĩ rằng mình không còn cần gì nữa trong cuộc sống. Năm ấy tôi vừa tròn 8 tuổi.

Theo dòng thời gian tôi quên dần tâm tình sốt mến của tuổi thơ. Chỉ còn lại niềm ái ngại lo lắng. Nếu trông thấy Song Thân tôi âu yếm ôm hôn nhau và tươi cười với nhau thì tôi như cảm thấy một chút ghen tương thêm muốn mà không hiểu lý do tại sao. Có lẽ tôi mơ ước một tình yêu lớn lao chăng??? Nếu có ai đứng gần tôi âu yếm tỏ tình với nhau thì tôi cũng cảm thấy nổi niềm nhưng nhớ như vậy. Chỉ mãi sau này tôi mới hiểu lý do tại sao.

Sau bậc trung học tôi quyết định chọn ngành kế toán. Tôi nghĩ mình sẽ dễ tìm được việc làm sau khi ra trường. Trong tình bạn tôi luôn luôn cảm thấy hạn hẹp. Bạn hữu chân tình thật hiếm hoi. Tôi bắt đầu yêu đương nhưng nhớ và xây mộng gặp được đấng trượng phu để trao trọn cuộc đời và thành lập một gia đình đông con vui cửa vui nhà. Tôi luôn luôn thương con nít. Thế nhưng trên con đường dong duổi tìm kiếm người yêu này luôn luôn có trục trặc khiến tôi đổ không biết bao nhiêu giọt nước mắt. Tôi tiếp tục tham dự các sinh hoạt giới trẻ nơi giáo xứ và đều đặn đi lễ Chúa Nhật nhưng vẫn chưa hiểu được đâu là

mục đích cuộc đời tôi. Tôi vẫn chưa gặp được Tình Yêu. Tôi liền khẩn khoản nài xin THIÊN CHÚA - mỗi sáng khi thức giấc và mỗi tối trước khi ngủ - chỉ cho tôi thấy con đường phải đi hoặc cho tôi gặp đúng người tôi yêu. Tôi thân thưa cùng THIÊN CHÚA như đứa con thảo hỏi Cha Hiền và chờ đợi câu trả lời của Cha. Và câu trả lời đến thật.

Tại giáo xứ Corpus Domini của tôi nơi thủ đô Roma có tổ chức một tuần sứ vụ. 20 đại chủng sinh của giáo phận Roma viếng thăm tất cả các gia đình và tổ chức nhiều sinh hoạt cho giới trẻ. dịp này tôi đặc biệt làm quen với một bạn gái. Chúng tôi giống nhau nhiều điểm. Bạn cũng đặt nhiều câu hỏi về cuộc đời. Cùng lúc đó tôi nhận thấy các đại chủng sinh tỏ ra thật hạnh phúc khiến tôi thắc mắc tại sao mình lại không thể được hạnh phúc như họ??? Điều gì còn thiếu khiến tôi chưa có thể nếm hưởng hạnh phúc???

Thế rồi một điều gì đó lớn lao diễn ra ...

Một hôm khi đi chơi với một bạn gái chúng tôi bỗng bắt đầu trao đổi về cái tầm phào, cái phù du hào nhoáng và về cuộc đời vượt khỏi tầm tay như thế nào. Cho tới một lúc, bạn bất ngờ tuyên bố mình muốn đi tu!!! Bạn rất đẹp lại có công ăn việc làm hẳn hoi kể cả việc làm người mẫu chụp hình. Câu nói của bạn làm tôi chùng hững kinh ngạc. Đêm đó tôi không tài nào chợp mắt vì trong đầu cứ vang lên câu nói của bạn: "Mình muốn trở thành nữ tu!". Còn tôi ư??? Tôi nhất định không muốn đi tu, chỉ muốn lập gia đình sinh con đẻ cái!!!

Từ đó tôi càng cầu nguyện tha thiết hơn. Tôi van xin THIÊN CHÚA cho tôi hiểu đâu là chương trình Chúa dành cho tôi. Tôi nghĩ rằng đây là bí thuật để tôi khám phá ra đường đi: cầu nguyện, lắng nghe tiếng Chúa và xin Chúa tỏ lộ thánh ý Ngài, mặc dầu rất sợ phải nghe câu trả lời của Chúa!

Ngày hôm sau tôi đến gặp bạn và nói: Mình cũng muốn trở thành nữ tu!

Chúng tôi bắt đầu thăm viếng các cộng đoàn dòng tu có mặt tại thủ đô Roma cũng như tại vùng phụ cận. Tìm hoài kiếm mãi vẫn không thấy cộng đoàn nào thích hợp nên nghĩ có lẽ chúng tôi lầm lẫn đường đi chẳng. Cho đến 2 tháng sau có mấy Linh Mục Thừa Sai đến mở Cộng Đoàn nơi giáo xứ của tôi. Và tôi được biết Dòng của các vị cũng có ngành nữ. Tôi liền hiểu đây là dòng tu tôi tìm kiếm.

Mặc dầu nghĩ thế tôi vẫn còn băn khoăn lo lắng. Tôi thấy mình là cô gái 19 tuổi sao lại muốn đi tu, có gì khác thường không? Trong môi trường tôi sống chưa thấy ai làm như vậy cả. Thế rồi vào ngày 25-5-1991 trong cuộc hành hương Đền Thánh Đức Mẹ Loreto trong lúc tham dự Thánh Lễ nơi Căn Nhà Thánh Nagiarét - được các thánh thiên thần chuyển về đây cách lạ lùng - tôi cảm nhận niềm ước muốn sâu xa tận cõi lòng là dâng hiến toàn thân cho Chúa. Tôi muốn thuộc về Chúa mãi mãi. Tôi bỗng hiểu đây là Tình Yêu lớn lao tôi tìm kiếm bấy lâu nay, tưởng nó sẽ đến từ bên ngoài, nào ngờ nó nằm ngay trong tôi. Chỉ cần tôi tận hiến cho Chúa, Đấng hằng tìm kiếm và tuyển chọn tôi từ muôn thưở. Chúa muốn tôi được hạnh phúc và muốn đổ tràn vào lòng tôi Tình Yêu Vô Biên của Ngài.

Ngày 21-6-1991 tôi xin gia nhập dòng tu với ý nghĩ mình được kêu gọi trở thành nữ tu thừa sai. Tôi trải qua thời kỳ huấn luyện, tập viện và kinh viện. Tôi hăng say sinh hoạt tông đồ với tư cách một nữ tu trẻ. Thế nhưng ngay nơi sứ vụ đầu tiên, tôi chạm trán với các khả năng hạn hẹp. Đứng trước một người đàn

ông ở giai đoạn cuối đời / đối diện với một gia đình gặp khủng hoảng luân lý / gặp một Linh Mục bị chao đảo trong nếp sống, tôi đau đớn tự hỏi làm sao mình có thể giúp đỡ tất cả những người này???

Trở về cộng đoàn sau sứ vụ đầu tiên ấy tôi vào ngay nhà nguyện quỳ gối trước Thánh Thể. Tôi bật khóc thành tiếng. Tôi thân thưa cùng Đức Chúa GIÊSU:

- Con phải làm gì bây giờ? Lời con nói không giúp ích gì. Sự hiện diện của con cũng không có công hiệu bao nhiêu.

Chính lúc này xuất hiện câu trả lời:

- Con phải trở thành nữ tu kín! Con phải biến dạng trong một sứ vụ vô hình, dong duỗi trên các nẻo đường thế giới, bằng cách quỳ yên lặng cầu nguyện trước Đức Chúa GIÊSU Thánh Thể.

Tôi liền xin phép các bề trên chuyển sang ngành chiêm niệm của dòng tu. Đó là năm 1997.

Hiện tại tôi là nữ tu Kín thật hạnh phúc và vô cùng hài lòng vì đã gặp được Tình Yêu. Tôi muốn thông truyền Tình Yêu cho tha nhân qua cuộc sống ẩn dật. Ngày qua ngày tôi van xin THIÊN CHÚA cho hết mọi người cũng có thể tìm được Tình Yêu. Tôi cầu xin cho các bạn trẻ chưa biết phải làm gì cho cuộc đời mình được luôn biết phó thác cuộc đời cho Chúa. Và nếu được Chúa gọi vào đời sống thánh hiến thì không có cuộc phiêu lưu nào tuyệt đẹp và hạnh phúc hơn. Tôi nghĩ rằng nếu thế giới hôm nay có nhiều biến cố đau thương thì đó là vì con người từ khước, phản bội và chối bỏ THIÊN CHÚA.

Hãy tìm kiếm tình yêu chân thực và các bạn sẽ gặp được THIÊN CHÚA!

... "Hãy tạ ơn Chúa vì Chúa nhân từ, muôn ngàn đời Chúa vẫn trọn tình thương. Ai kính sợ Chúa hãy nói lên rằng: muôn ngàn đời Chúa vẫn trọn tình thương. Giữa cảnh gian truân, con đã kêu cầu Chúa, Chúa đáp lời và giải thoát con. Có Chúa ở cùng con, con chẳng sợ gì, hỏi người đời làm chi con được? Có Chúa ở cùng con mà bệnh đỡ, con dám ngênh lỗ địch thù con. Ẩn thân bên cạnh CHÚA TRỜI, thì hơn tin cậy ở người trần gian. Cậy vào thần thế vua quan, chẳng bằng ẩn náu ở bên CHÚA TRỜI .. Xin mở cửa công chính cho con để con vào tạ ơn THIÊN CHÚA. Đây là cửa dẫn vào nơi Chúa ngự, chỉ những người công chính mới được qua. Lạy Chúa, con xin tạ ơn Ngài vì đã đáp lời con và thương cứu độ" (Thánh Vịnh 118(117),1/4-9/19-21).

(Espedita Fisher "IO SARÒ L'AMORE", Le nuove vie della clausura, Castelvechi 2013, trang 41-45)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt